

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder»

Nr. 10

DESEMBER 1964

14. årg.

Julens budskap

Julen har en forunderlig makt over oss. Hver gang den kommer igjen, er det som vårt hjerte blir bløtgjort og som noe hårdt og stivt derinne begynner å smelte. Hva kommer det av?

Det kommer av at det er noe usigelig godt ved julen — det er noe menneskelig ved den. Den kaller på det beste og sanneste i vårt menneskevesen. Alt som ellers skiller oss ad, svinner for en felles følelse av det som skulle og burde være det herskende blant oss, nemlig kjærligheten. I vårt lille liv kommer dette frem på den måte at vi i julen gir hverandre gaver. Selv om hjemmet er nokså fattig, så forsøker vi dog å gi hverandre noe. Det varmer litt i kulden og lyser opp litt i mørket. For gavene er et bud fra hjerte til hjerte.

Men all menneskelig godhet er bare en gjenspeiling av Guds godhet.

Juleevangeliet forteller oss om dette. Det minner oss om den underfulle forening som ved Kristi fødsel er stiftet mellom Gud og menneskenaturen. Ett av Frelserens navn er Immanuel, det er: Gud er med oss.

Ved vår synd har vi fått Gud

imot oss, og menneskeslekten er blitt gudforlatt. Derfor også mer eller mindre umenneskelig. Men det bånd mellom mennesker og Gud som synden har revet over, det er igjen blitt knyttet ved Jesus Kristus i hvem Gud er blitt menneske for å forsoner oss med Gud

og på ny gjøre oss til Guds lykkelige barn med Gudsbildets klare stempel på vårt ansikt. Gud har ikke forkastet vår slekt, nei han har elsket den så høyt at Hans Sønn for å frelse den er blitt vår bror, Immanuel, Gud med oss.

Denne Guds nåde er åpenbart til

De hørte budskapet først

Av sokneprest Hans Høivik

Står du som jeg sto nylig — på høydedraget ved Betlehemsmarkene, har du vidt utsyn og kan forestille deg lettene den mektige opplevelsen hyrdene må ha hatt julenatten. Det var her det skjedde, og det var de som hørte budskapet først.

Sauene har de samlet inn under en bergrabbe. Selv holder de vakt utenfor da Herrens engel plutselig står foran dem. Et gledesbud, det største som noen gang er bragt til jord, lyder til dem i natten, som blir opplyst av engelens herlighet. Og lyset vokser og vokser inntil hele himmelen over Betlehemsmarkene er et stort lyshav.

Dette er oppsiktstvekkende. Himmelske hærskarer fyller luften med sang. En himmelsk fanfare priser den evige Gud, som nå i sin enbårne sønn er steget ned fra himmelen til jorden, den skjulte Gud, som åpent er trådt inn på historiens skueplass.

Men oppsiktstvekkende er det også at dette veldige gledesbud ble forkjent for en flokk hyrder i nattemørke på de ensomme Betlehems-markene. Hvorfor skulle disse enkle, alminnelige mennesker få høre dette først? Hvorfor ble ikke budskapet forkjent av herorder i kostbare gevante med trompetsfanfarer i fyristenes saler?

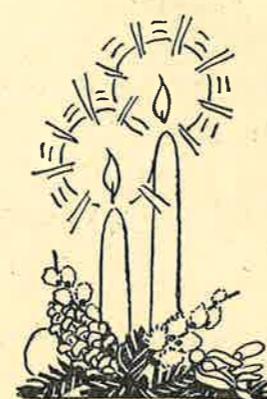
Var det merkelig at hyrdene undret seg? Var det ikke forståelig at de skal i angst over å bli vist en slik oppmerksomhet fra himmelen?

Over dette undres vi den dag i dag. Noe annet svar gis ikke enn

at slik var det suverent besluttet i den evige Guds vilje og råd.

Som nattevinden visket vidt ut over den himmelske sangen den første julenatten, bæres budet i dag på radiobølgene utover jorden. Julen 1964 er millioner av mennesker av mange folkeslag innen hørevide, og julens gledesbud lyder til alle som vil lytte:

Eder er i dag en Frelser født!
Ære være Gud i det høyeste
og fred på jorden
blant mennesker
som har nåde hos Gud!

BÅREHUSET ved Moe kirke ferdig

Som en fortsettelse av menighetsrådsmøtet 27. nov. på Svorkmo ble det holdt en enkel sammenkomst, i Samfunnshusets kafe der alle som hadde hatt med reisingen av bårehuset å gjøre, var invitert. Etter en kaffekopp eller to ble det gitt en utredning av byggekomiteens formann, Jens Indergård, med oversikt i store trekk over arbeidets gang. Bondekvinnelaget som var representert ved formann og styremedlemmer, ble takket for sitt initiativ og for den betydelige gave

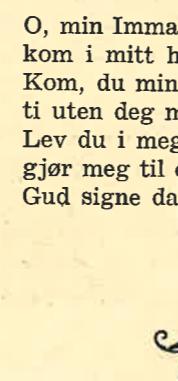
som satte det hele i gang. John Ljøkkel pekte på kommunens velvilje i saken.

Vi gjentar her takken til alle som har vært med å gjøre reisingen av bårehuset mulig. Det er å håpe at det etterhvert blir mange som vil få fordel og lettelse av denne nye ordning.

Etter familiegudstjenesten i kirken 29. nov. var det mange som benyttet anledningen til å bese det nye bårehuset.

O, min Immanuel,
kom i mitt hjerte at fødes!
Kom, du min Frelser,
ti uten deg må jeg forstøtes!
Lev du i meg,
gjør meg til ett med deg,
Gud signe dagen vi møtes!

T. L.

frelse for alle mennesker. Og derfor betyr julen en «glede for alt folket», selv for dem som slett ikke tenker på eller personlig tror undret. Også de føler noe av den menneskelighetens frigjørelse som skylles Guds Sønns menneskevorden. Men skal julens budskap bli til viktig velsignelse for oss, skal den fred den bringer og det brorskap den stifter mellom mennesker bli

mer enn en flyktig stemning, da må vi personlig ta budskapet til oss i anger og tro, og gi Immanuel rom i vårt eget hjerte, så vi i sannhet kan si: Gud er med oss!

Er du trett av ufreden og lenges etter ekte samfunn med Gud, så tro evangeliet som forkynner at Gud ikke mer er imot oss, men med oss, og be denne bønn:

SIDEN SIST:

November måned er over med regn og sludd og snø i rikelig blanding. Det ble storm og blåst over sjø og land med adskillig ødeleggelse, ja for enkelte strok ren katastrofe på strøm- og spesielt telefonnett med alle problemer det førte med seg. Men møter og samlinger har fått gå sin jevne gang, og vi nevner noen av dem her:

Søndag 1. nov. hadde Øvre Orkdal misjonsforening (NMS) sin 80-årsfest. Den opprinnelige fellesforening for hele Orkdal ble stiftet 1856, men i 1884 delt, slik at Øvre Orkdal eller Orkland fikk sin egen sammenslutning.

Alle NMS-foreninger som idag er virksomme, i strøket, var representert, og det var også besøk av utsendinger fra andre del av dalføret. Formannen, Jostein Dalen, ledet, og det var tale av bibelskolestyrer Håkon Breen og res. kap. Koren. Fru Agnes Dalen refererte flere interessante trekk fra den gamle foreningsprotokoll som er oppbevart, og tilsist var det hilsener ved flere.

Torsdag 19. var det bibelmøte i hovedkirken. Sekretær Aage Kure fra Det norske Bibelselskap talte, og flere deltok med skriftlesning. Dessverre var frammøtet nokså tynt, uviss av hvilken grunn. Selve saken fortjente i allfall all interesse og oppslutning. Sekr. Kure fikk i sin fengslende tale lagt frem verdenssituasjonen både når det gjelder behovet for og etterspørselet etter bibler og bibelske skrifter. Her er det helt avgjørende å stå sammen. Ikke noe enkeltstående misjonsselskap eller bibelselskap, men bare samlet og koordinert innsats kan makte den kjempeoppgave som er tidens store utfordring: Bibelen ut til alle folk — før de gudløse krefter helt får overtak med sin «litteratur»spredning som er intens nok, både fra kommunistisk og annet hold.

Familiegudstjenesten 29. i Orkland kirke samlet bra med folk. Skolebarna sang, vårens konfirmanter ble presentert og fikk utdelt sine Nytestamenter. I ofring til barne- og ungdomsarbeid kom inn kr. 261.

Onsdag 1. des. hadde Orkanger Røde Kors stelt i stand hyggekveld på Aldersheimen, Fannrem. Gun-

BODSKAP TIL DEI REDDE

Av biskop Ragnvald Indrebø.

Det står i juleevangeliet om hyrdingane at dei vart «fælante redde» då det himmelske lyset brått stråla kring dei, og Guds sendebod stod lysande framfor dei. Vi kan ikke undra oss over det. Dei skjøna at Gud var i dette ljuset. Og mennesket er redd Gud.

Gud kjem alltid menneska nær med ljós, og dette ljuset legg i dagen det som dei helst ville løyna både for seg sjølv og for han. Anten dei har fornekta Gud, eller levt som han ikke var til, eller dyrka han med lippene utan å tena han i

nar Ustad viste sin nye fargeserie «Millom bakkar og berg». Det var samling om kaffebordene som var dekket, og res. kap. Koren avsluttet med andakt.

livet, vert sanninga openberra, og Gud står der som ein domar dei vil koma seg burt ifrå.

Til dei som ikkje flyr unna, men vert verande i ljuset og gjev Gud rett i domen, kjem det bodet som vender redsla til glede: Ver ikkje redd! Eg kjem med bod til dykk om ei stor glede, som skal timast alt folket: I dag er det fødd dykk ein frelsar!

Det er sant at det er ein ting vi har grunn til å vera redde for meir enn for alt anna: at vi skal verta skilde frå Gud for tid og æve. Det som juleevangeliet seier oss, er at Gud har gjort det som måtte til so vi, syndarar som vi er, skal få vera hans born og leva i samfunn med han for evig. Frelsaren han sende, bar vår synd og tok domen bort, og no byd Gud oss fred for hans skuld. Alle som tek imot han, får rett til å vera Guds born.

Du som er redd Gud, gå til han med alt det som er grunnen til reddhugen din, og tak imot den gava som er etla til deg òg: barnefritten, freden og glede. Då får ljuset frå himmelen ein ny glans. Det er Guds evige, frelsande kjærleik som strålar mot deg. Og når du ferda i det ljuset, kva har du då å reddast for? «Er Gud med oss, kven er då imot oss?» Det ordet verta ein julesong i hjarta ditt.

VÅRT VIKTIGSTE JULESYMBOL

Av symboler knyttet til julehøytiden og dens feiring, står juletreet hos oss som et av de fornemste og mest populære.

Skikken å feire jul med juletre er ikke gammel. Det eldste vitnesbyrd har vi fra Strassbourg, i en opptegnelse fra 1605, hvor det fortelles at man stilte et grantre inne i huset, med forskjellig utsmykning (men ikke lys!). Lysene kom dog ikke mange år etter. Det var visstnok i 1811 det første juletre ble tent i Kjøbenhavn, innført dit av noen holstenske familier.

Til Norge og Sverige kom juletreet omrent samtidig. Også hos oss ble det først innført i byene, hvor det må ha blitt alminnelig omkring 1830, mens det vel varte litt lenger innen det ble herskende skikk også på landet å tenne juletre.

Stort sett finner man at den symbolikk som knytter seg til juletreet, kan deles i to grupper. Begge finnes så vel i poesi som i prosa. Den ene tolker treet som et sinnbilde på tro, håp og kjærlighet. Den andre ser i granen et symbol

på det nye livstre. Noen skarpe grenser mellom dem er det svært sagt ikke.

Fra første gruppe har vi således et dikt av en dansk prest, Vilh. Gressen. Han sier:

Se granen, den er troens tre,
den har jo kors så mange,
og peker med sin ranke topp
frimodig mot Guds himmel opp —
tross vinternatter lange.

At den er kjærlighetens tre,
det er ei tungt at nemme;
når nakent står hvert annet tre,
den fattig fugl gir ly og le,
til våren den er fremme.

Og den er også håpets tre,
det er jo lett å skjonne.
Den står jo alltid skjønn å se
tross vinterkul' og vintersne,
med grener friske, grønne.

Men som nevnt lå det nær i det
grønne juletre — midt i vinterkulden
og mørket — å se noe av et
symbol på det nye livstre — på
Kristus. Sml. Luk. 21, 31 hvor
Jesus omtaler seg selv som «det
grønne tre».

Juletreet sier oss ikke bare at

Kristus er livets tre, men også hvorledes han ble det. Etter gammel skikk er det festet til en korsformet fot. (Nå er det dessverre blitt så mange slags julefotter). Det er dessuten om juletreet vi samles. Det kaller oss til samling om Kristus. Julegranen kan derfor sammenfattes i disse to ting: Sammen med Kristus og sammen med hverandre. Det eviggrønne livstre — Kristus — byr oss sine himmelske gaver (julegaver) og terner lyset for oss i syndemørket (julelys). Enkelte har pekt på at juletreets ytterpunkter, stjernen i toppen og korset ved foten, er de to ytterpunkter også i Jesu jordliv - Betlehemsstjernen og Golgatakorset.

Har man i juletreet så ofte sett en Jesu liknelse, følger derav at man i grenene har sett et bilde på de troende, og er blitt minuet om ordene i Johannesevangeliet: «I er gnehene».

Det er grenene på treet som er lysbærere. En brukket eller avhugget grankivist kan ikke bære lys. Når Herren sier: «I er verdens lys», menes at man må bli innpodet i Ham og være i Ham for å bli lysbærere i verden.

J. Ursin.

Folkehøyskolen

har i høst kunnet feire 100-årsminnet for sin grunnleggelse her i Norge. Ved de enkelte skoler — også ved Torshus — og på landsbasis er det blitt holdt jubileumsmøter for å markere denne milepelen. Spesielt nevnes festmøtet i Universitetets aula 1. nov. der kongen var til stede, og jubileumssamlingen i august på Elverum og ved Sagatun.

SØNDAG
ER
KIRKEDAG

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4.—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Ørkland:

Lærer Nils Ofstad.

krafttak aller helst før nyttår, men iallefall like over.

En god ide

Mulighetene for å variere julepre-sangene er mange. Butikker og bokhandler har rikelig med tilbud. Et forslag som vi i likhet med fjorårets julenr. gjerne bringer frem påny, er at man lar Orkdalsboka (event. Orkangerboka) være med blant de ting man vil unne andre gleden av å eie. Begynn med 1. bind, så kan de andre komme etter hvert.

Økonomien

kan nok være et problem for noen hver i denne tiden da så mange ting skal ordnes, presanger skal kjøpes og pakker og brev sendes. — Menighetsbladet har også sine bekymringer med å få endene til å møtes. Det endte også denne gang med at vi ikke hadde «hjerte» til å innskrenke oss til enkeltnr. grunnet stoffet som faktisk hoper seg opp. Det betyr at en del veksler må trekkes på fremtiden, men vi har den tillit til lesekretsen, og da spesielt til den del av den som kanskje ikke tidligere har tenkt så mye på den økonomiske siden av menighetsbladets eksistens, at vi skal makte situasjonen ved at det blir tatt et lite

Det norske bibelskaps

sekretær Aage Kure vil første kvartal 1965 virke i Nidaros bispedømme. Interesserte som vil få ham på møtebesøk, kan henvende seg hans adr. Reinslettvn. 46, Bodø.

Ungdoms-spalte

1. Timoteus 4, 12: «La ingen forakte deg for din ungdoms skyld, men vær et forbilde for de troende, i tale, i ferd, i kjærlighet, i tro, i renhet!»

DET KRISTELIGE SKOLELAG

på Follo var på langtur 7.—8. nov., i et antall av 40, for å delta i ungdomshelg på Solhøgda, Misjonssambandets leirsted på Nordmøre.

TOBAKKEN OG VI

Det norske folk ofrer uhyggelige beløp på tobakkens alter. Også denne gang hører en ekstra kvote røkestoff med forat det kan bli skikkelig jul for mange. — En ting alle bør være oppmerksom på er at spesielt sigarettene i den senere tid er kommet i sokelyset som en alvorlig sykdomsårsak. Nøkterne, vitenskapelige undersøkelser har avslørt sigarettringens sammenheng med lungekreften. Den påtregnende og pågående reklamen fra tobakkindustrien, særlig med sikte på at unge mennesker skal gjøre seg avhengig av et omfattende sigarettforbruk,

må sees og behandles som en unødvendig belastning og en nedbrytende minusfaktor helsemessig sett. Her er all grunn til å bremse opp og gjøre vårt til at strømmen kan bli snudd på dette felt!

GLIMT OG GLØTT

Det moderne menneske har ofte tusen synspunkter, men intet egentlig standpunkt. (Bolander).

Den virkelige ulykke er håpløsheten. Og håpløsheten rår overalt hvor man ikke vet at Gud kommer.

(Emil Brunner).

Første møte var kl. 20. Skolestyrer Aasmund Eikli talte, og det var vitnesbyrd og sang. Søndag var det bønnemøte før frokost. Ved formiddagsmøtet talte Ola Kås. Utpå dagen kom siste samvar med fullsatt sal. Det var et godt og åpent møte, og Gud var nærliggende gjennem tale, sang og vitnesbyrd. Denne gang var også Trond Gravem med oss. Vi ble særlig lagt på hjerte at vi skulle akte på Guds kall og ta vare på Ordet. Rosenius ble sitert: «Kan Satan få oss bort fra Ordet, kan han siden få oss til han vil og få oss til å tro det han vil». Vi møtte også appell om å bære dette ord ut blant våre medmenesker. Denne alvorsstunda blir nok det vi senest glemmer fra denne fine turen.

Magne Bergsaune.

Søndag 15. novbr.

var det ungdomsgudstjeneste i hovedkirken. Temmelig mange var møtt fram og deltok med fulltonende sang til friskt orgel spill. Etterpå fulgte en god del av de yngre innbydelsen fra ungdomskomiteen til samvar i Megården bedehus. Overlege Birkeland ledet, og det var tilstilt intervju med maskinist Norberg som på sin lune måtte ga oss del i minner og erfaringer.

LYSMESSE i ORKDAL KIRKE

På linje med ungdomsgudstjenestene i høst vil det bli forsøkt med en lysmesse søndag 13. des. kl. 19.30. Flere steder i vårt land har dette begynt å bli et fast innslag før jul. Hensikten er å få aktivisert spesielt unge mennesker i en sammenheng som kunne være med å motvirke den profanering og sekularisering som mange steder holder på å undergrave kristen julefeiring. — Gangen i det hele blir at en prosesjon med tente lys kommer inn i kirken og blir stående i midtgangen mens en annen prosesjon går frem til sine plasser i koret. Her vil det bli lest forskjellige skriftsteder som peker frem mot julens budskap og julens høye gjest, Jesus Kristus. Vi håper dette måtte bli en samling om sentrale og vesentlige ting som kunne være med å bane vei for en rett og verdig julefeiring blant oss.

Her kommer en gjengivelse av plansjen: De ti bud, omtalt i oktobernr. Den er utgitt av Institutt for Kristen Oppsedning og ment som en hjelp for foreldre og alle som har med oppdragelse å gjøre i deres arbeid og ansvar for at denne grunnleggende livslov ikke må bli glemt eller oversett. Fruktene skremmer der dette skjer.

Utførelsen er meget pen, og prisen er kr. 15, med plastovertrekk kr. 18. Bestillingen kan ordnes direkte fra IKO, Holbergs pl. 4, Oslo, eller eventuelt gjennem prestekontorene.

JULENISSEN KOMMER

En figur som dukker opp hver jul, er nissen. For mange hører han uundværlig med til julefeiringen. — Så harmløst det ofte kan se ut med denne julegjesten, bør en være oppmerksom på et par ting og ta visse hensyn. Man må være varsom så ikke barna blir skremt, eller livende redde som det nok hender ikke så sjeldent han dukker opp. Dermed har alle ansvar for at han holderes på plass, og ikke, som det også

hender, får være med å gi de små, ja de store med, en fullstendig skjev forestilling om hvem som er julens midtpunkt og egentlige gjest: Han som også er julens Herre.

Det kan kanskje også for oss her i Norge være godt å minnes om den parole som ble lansert i U.S.A. med tanke på forholdene slik at de hadde utviklet seg der: Save Christmas for Christ, bevar julen for Kristus.

Menighetens årsfest

for Orkland er fastsatt av menighetsrådet til søndag 14. mars. Det blir besøk og tale av generalsekretær Tallaksen fra Den norske Israelsmisjon.

Søndagsskolens juletrefest

på Svorkmo blir holdt på misjonshuset 2. juledag kl. 16.

Obs!

Redaksjonen er interessert i å få tak i noen eksemplarer av Egil Brekkens: Menighetsberetning for Orkdal fra 1917. Om noen som har liggende nevnte trykksak, ville avse (eventuelt selge) den, var vi meget takknemlig. Henv. res. kap. Koren.

Konfirmasjon i Orkdal

Det henvises til menighetsmøtet søndag 13. etter gudstjenesten der spørsmålet om eventuell forandring av konfirm.søndag vil bli behandlet.

På Grendstuggu Solbu

blir det juletrefest onsdag 6. januar kl. 19.30. Bevertning, Lysbilder, tale av res. kap. Koren. — Trekning på utlodning til Moe kirke.

Menighetssøsterlaget.

Familie-juletrefest Svorkmo

Mandag 28. kl. 17 innbys til juletrefest på samfunnshuset i menighetens regi. Den blir å se på linje med den tradisjonelle barnejuletrefest fra Losjens tid. Forskjellige krefter vil gå sammen om å gjøre festen så hyggelig og givende som mulig.

En gledelig jul

Et velsignet nyttår

ønskes alle Menighetsbladets lesere.

GÄVER til bladet

ORKLAND:

Ved Nils Ofstad:

Asta og Åsmund Fossum kr. 10. Johanna Digerås 5. Bernt Svorkdal 5. Kristine og Sverre Asbøll 10. Anders K. Svorkmo kr. 10.

Ved Oddlaug Høston:

Sigrid og Osvald Karlsen kr. 10. Johanne og Svein Wuttudal 5. Ingeborg Løseth 5.

Ved Marit Berbu:

Anne og Ivar Asbøll kr. 10. Berit Berbusmel 5. Peder Årli 10. Anna Lium Rønningen 10. Marit og Ola Berbu 10.

Ved John Fagerli:

Berit Kvikkne kr. 10.

Ved Koren:

Anne og Sigurd Bakken kr. 10. Ingvalda og Bjarne Wahl 10. Fru Norberg 10. Magda og Herman Rosman 10. Hanna og John Gunderson 10. Johanne og Lars Rektorli 10. John Berge 10. Olaug og Arne Øverby 10. Marie Tronvoll 10. Gjertrud og Bjørge Vullum 10. Olaf Tronvoll 10.

Ved A. B. Houston:

Ragna og Knut Rise kr. 5.

ORKDAL:

Ved Lars Bonvik:

Bj. Andresen kr. 15. Marit Kvakistan 10. Gunhild Skjenald 5. Anne Asphaug 5.

Ved I. K. Jakobsen:

Johanne Solhusløkk kr. 5. Jostein Melås 5. L. Rædergård 5. Elsa Andersen 5. Torbjørn Thomassen 5. Olaf Aas 5. Gudrun Kjøren 5. Ingeborg og N. Jerpstads 10. Ruth og Mikal Kvaale 10. Erling Hansen 10. Marie og Hjørleiv Eldevik 10. Mathilde Grut 10. Arnt Wormdal 10. Herold Rygh 10. Maren Thomassen 10. Eli og Asbjørn Hofstad 20. Berit Berdal kr. 20.

Ved Olav Olsen:

Nils Ingvald Evjen kr. 10.

Ved Koren:

Ingeborg og Ola Morken kr. 10. Ola Monseth, Evjen 10. Johan Selnes 10. Randi og Morten Andøl 10. Olav Elkli 10.

ORKANGER:

Ved Olav Olsen:

Johanna Sletvold kr. 10. A. Todal 10. J. A. 10. J. og R. 10. Ragnhild og John Weiseth 5. Liv Solstad 10. Amalie og Anders Prestmo 10. Margit og Olaf Hoff 10. Erling Jensen kr. 10.

Ved Anton Hoff:

A. og J. Syversen kr. 10. Ruth og Einar Kristiansen 10. Hjørdis og Petter Schieffeloe 10. Konstanse Kvarsnes 10. Johan Lassen 10. Arne Dahlø 10. Oline og Olaf Midtømme 10. Solveig og Ingebrigts Oppøien 10. N. J. 6. Margit Breunig 5. Fra Orkdal Sparebank kr. 200,00.

UTENBYGDS:

Ved Anton Hoff:

Svein Karlsen, Nansenvegen 14 e, Hønefoss kr. 5.

Ved Nils Ofstad:

Magny Ljøkkel, Box 596, Trondheim 10. Johan Sæther, Byåsvegen 135, Trondheim 5.

Ved Olav Olsen:

Helene Nilssen, Jeløy 10.

Ved Ingar Lund:

John Melås, Skorrovatn 10. Gudrun Gåre, Rønvik, Bodø 10.

Ved Oddlaug Høston:

Johan Arnt Wuttudal, Tune Samvirkeleg, Sarpsborg kr. 5. Aud og Reidar Wuttudal, Hetlandshamn 5. Sølv og Ragnar Gravdal, Fjellv. 2, Vadsø kr. 10.

Ved Koren:

Mildrid og Karl Forsell, Lysaker kr. 20. H. og B. Koren, Stabekk 10.

UTALANDS:

Ved Olav Olsen:

Johanna Kvikkne, Minneapolis kr. 35,36.

SLEKTERS GANG

Døpte

«La de små barn komme til meg».

Orkland

8/11: Ragnar Martin Opøyen Kjell Ola Valstad Svorkmo

Orkdal

25/10: Terje Aae
1/11: Tore Blomli, Bård Buan Endre Houston

Ole-Petter Løseth

Anne Hansen

8/11: Ingvild Sletvold

Kirsti Lillebakken

22/11: Erik Morten By

Bjørn Welde, Roar Skjenald

Merete Snelnes

29/11: Trygve Ove Norum.

Orkanger

1/11: Knut Arve Pevik

Solrun Singstad

8/11: Erling Weiseth

Leif Atle Rye

14/11: Ola Evjen

15/11: Børge Knutsen

22/11: Anne Karin Haugmo

29/11: Inger Johanne Meland.

Vigde

«Vær velsignet og vær til vel-signelse».

Orkdal

21/11: Arne Torbjørn Bjarli og Ingrid Skjetne.
Livar Birger Selvnes og Aud Sivertsen
Bjørn Alfred Andresen og Turid Mellingsæter.

Orkanger

7/11: Øystein Hoff, og Ragnhild Rønning.

Døde

«Død, hvor er din brodd?
Død, hvor er din seier?»

Orkland

31/10: Johan Olaf Bakken f. 1891

21/11: Julius Moe f. 1910.

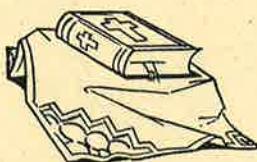
Orkdal

4/11: Margrete Klubbenes f. 1964
8/11: Gustav Adolf Hansen f. 1903

21/11: Lovise Sveeggen f. 1877.

Orkanger

16/11: Martha Hoff, f. 1871
28/11: Alf Bjørklund, f. 1908.

PREIKELISTE

13/12 3. s. i advent:

Orkdal kl. 11: Leergaard.
Menighetsmøte. Forandring av
tid for konfirmasjonsdagen.
Orkdal kl. 19.30: LYSMESSE.
Orkland kl. 11: Koren. Nattv.
Orkanger kl. 11: Olsen.

20/12. 4. s. i advent:

Orkdal kirke kl. 11: Koren.
Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.
Monset skole kl. 11: Olsen.

24/12, julekveld.

Orkdal kl. 15: Leergaard.
Orkland kl. 15: Koren.
Orkanger kl. 14: Olsen.

25/12, 1. juledag:

Orkdal kl. 11: HØGTIDSGUDS-
TENESTE. Leergaard.
Ofr. til Det Norske Misjonssel-
skap (N.M.S.).

Orkland kl. 11: HØYTIDSGUDS-
TJENESTE. Koren.
Ofr. til N.M.S.
Kirkebuss fra Houston kl. 9.45
over Monset.

Orkanger kl. 11: HØYTIDSGUDS-
TJENESTE. Olsen.
Ofr. til N.M.S.

26/12, 2. juledag:

Orkdal kl. 11: Høgtidsgudste-
neste. Koren.
Ofring til menighetsarbeidet.
Orkland kl. 11: Høytidsgudstje-
nest. Olsen.
Kirkebuss fra Houston kl. 9.45
over Monset.

Orkanger kl. 11: Høytidsguds-
tjeneste. Leergaard.

27/12, søndag e. jul:

Orkdal kl. 11: Olsen.
Orkanger kl. 11: Koren.
Houston kl. 11: Leergaard.

31/12, nyårveld.

Orkdal kl. 21: Leergaard.
Orkland kl. 21: Koren. *Sumfer*
Ofring til nytt orgel. *196Y 60*

1/1, nyårsdag.

Orkdal kl. 11: Olsen.
Ofr. til Den norske sjømanns-
misjon.

Orkland kl. 11: Leergaard.
Ofr. til menighetsarbeidet.
Kirkebuss fra Houston kl. 9.45
over Monset.

Orkanger kl. 11: Koren.
Ofr. til Santalmisjonen.

3/1, Kr. Apenb.dag:

Orkanger kapell kl. 11: Olsen.
Råbygda bedehus kl. 11:
Leergaard.
Moe misjonshus kl. 11: Koren.

10/1, 1. s. e. Kr. Apenb.:

Orkdal kapell kl. 11: Koren.
Orkland kirke kl. 11: Olsen.
Orkanger kapell: Leergaard.

17/1, 2. s. e. Kr. Apenb.:

Orkdal kapell kl. 11: Leergaard.
Orkanger kapell kl. 11: Koren.
Svorkmo misj.hus kl. 11: Olsen.
Forandringer kan innfore.

Bispedømmemøtet

for Nidaros — det 31. i rekken —
som ble holdt i Trondheim 16.—19.
oktober, samlet henved 500 delta-
kere, utsendinger fra alle menig-
heter i bispedømmet. Verdifulle
møter og foredrag avløste hver-
andre, bl.a. prof. Åge Holters om
«Bibelen ut til alle folk og inn i alle
hjerter» og pastor Jacob Sanneruds

behandling av «Diakonien i vel-
ferdsstaten». Videre overing. Jens
Wisløffs dyptpløyende analyse av
«Kirkens ansvar for morgendagens
samfunn». Han pekte her på den
strukturendring som pågår overalt,
og på den krevende oppgave det er
for kirken å møte den nye situa-
sjon. — Det var også nattverdguds-
tjeneste ved res. kap. Rian og fest-
møte der det var tale av prost Jul-

SØLVVÅRER

til

**BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre
bilder og garanterer fagmessig
arbeide.

Fotograf Kvarsnes
postboks 65, Fannrem.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.
Begravelsesbil.
Gravmonumenter.
Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i før-
steklasses utførelse kan bestilles hos
meg.

Monumentene leveres fraktfritt og
fritt oppsatt.

BERNT GROVEN, Svorkmo.
Orkland.

Barnet gråter ikke fordi det er
mørkt, men fordi det tror at det er
alene i mørket. (Ordtak).

seth. Ved avslutningsmøtet i Dom-
kirken fortalte cand. theol. frk.
Danbolt fra en studietur til Amerika,
og stortingsmann Egil Aarvik
talte om kirkens oppgave med å
skape kontakt i dagens situasjon.
Biskopen avsluttet.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo.